

อ่านิทาน..คุณธรรม

นำเสนอเมื่อ : 7 มี.ค. 2552

...เป็นนิทานสอนใจ..นำไปเล่าให้นักเรียนฟังบ้างก็ดีนะคะ...

จะได้เป็นพลเมืองดีของชาติที่มีคุณธรรม...

ต้นแอปเปิ้ล กับ เด็กน้อย

นานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง

และก็มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่ง

ชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆ และเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวัน

เขาปีนขึ้นไปบนยอดของต้นไม้ และก็กินผลแอปเปิ้ล และกินนอนหลับไปภายใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล

เขารักต้นไม้ และต้นไม้ก็รักเขา

เวลาผ่านไป เด็กน้อยโตขึ้น และเขาไม่มาวิ่งเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวันอีกแล้ว

วันหนึ่ง เด็กน้อย กลับมาหาต้นไม้ เด็กน้อยดูเศร้า

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"ฉันไม่ใช่เด็กเล็กๆ แล้วนะ ฉันไม่อยากจะเล่นรอบๆ ต้นไม้อีกแล้ว ฉันต้องการของเล่น ฉันอยากได้เงินไปซื้อของเล่น" เด็กน้อยตอบ

"ฉันไม่มีเงินจะให้เก็บลูกแอปเปิ้ลของฉันไปขายสิ

เพื่อเอาเงินไปซื้อของเล่น " ต้นไม้ตอบ

เด็กน้อยตื่นเต้นมาก เขาเก็บลูกแอปเปิ้ลไปหมด และจากไปอย่างมีความสุข

หลังจากเขาเก็บแอปเปิ้ลไปหมดแล้ว เขาไม่กลับมาหาต้นไม้อีกเลย

ต้นไม้ดูเศร้า.....

วันหนึ่ง เด็กน้อยกลับมา เขาดูโตขึ้น

ต้นไม้รู้สึกตื่นเต้นมาก

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"ฉันไม่มีเวลามาเล่นเหอ ฉันมีครอบครัวแล้ว ฉันต้องทำงานเพื่อครอบครัวของตัวเอง เราต้องการบ้าน ช่วยฉันได้ไหม"

"ฉันไม่มีบ้านจะให้ แต่... ตัดกิ่งก้านของฉันไปสิเอาไปสร้างบ้าน"

ดังนั้นเด็กน้อยตัดกิ่งก้านทั้งหมดของต้นไม้ไป และจากไปอย่างมีความสุข

อีกครั้งที่ต้นไม้ถูกทิ้งให้เดียวดาย และเศร้า....

วันหนึ่งในฤดูร้อน เด็กน้อยกลับมา ต้นไม้ดีใจมาก

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"เปล่า ฉันรู้สึกผิดหวังกับชีวิต และเริ่มแก่ขึ้น

ฉันอยากเล่นเรือไปพักผ่อนไกลๆ ให้เรือฉันได้ไหม"

"ใช้ลำต้นของฉันได้ เอาไปสร้างเรือ เพื่อเธอจะได้เล่นเรือไปและมีความสุข"

ต้นไม้ตอบ

ดังนั้น เด็กน้อยตัดลำต้นของต้นไม้ไปสร้างเรือ

เขาล่องเรือไป และไม่เคยกลับมาอีกเลย

หลายปีผ่านไป ในที่สุดเด็กน้อยก็กลับมา

คราวนี้เขาดูแก่ลงไปมาก

ฉันเสียใจ ฉันไม่เหลืออะไรจะให้อีกแล้ว ต้นไม้พูด ไม่มีผลแอปเปิ้ลให้ฉันไม่มีลำต้นให้ปีนอีกแล้ว"

"ฉันไม่มีฟันจะกินแล้ว ฉันปีนไม่ไหว และฉันก็แก่แล้ว" เด็กน้อยตอบ

"ฉันไม่มีอะไรเหลือให้อีกแล้ว สิ่งเดียวที่เหลือ มีเพียงรากที่กำลังจะตาย"

"ตอนนี้ฉันไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว แค่อยากได้ที่พักผ่อน ฉันเหนื่อยมาหลายปีแล้ว"

"รากของต้นไม้แก่ๆ จะเป็นที่พักพิงของหนูได้มาสิ นั่งลงข้างๆฉัน ...หลับให้สบาย....."

เด็กน้อยนั่งลงข้างๆ ต้นไม้ดีใจ ยิ้ม...และน้ำตาไหล.....

นี่เป็นเรื่องสำหรับทุกๆคน ต้นไม้ในเรื่องคือพ่อแม่

เมื่อเราเป็นเด็กตัวเล็กๆ เรารักที่จะเล่นกับพ่อกับแม่...

เมื่อเราโตขึ้น เราทอดทิ้งพ่อ และแม่ และกลับมาหาท่าน

เมื่อเราต้องการบางสิ่งบางอย่าง หรือเมื่อเรามีปัญหา

ไม่ว่าอย่างไร...พ่อ และแม่ของเราก็จะอยู่และให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำได้

หวังเพียงเรามีความสุข

คุณอาจจะคิดว่า "เด็กน้อย" ในเรื่องโหดร้าย

แต่นั้นคือความจริงที่สะท้อนให้เห็นว่าพวกเราทำกับผู้มีพระคุณอย่างไร?

..... แล้วต้นไม้ของคุณล่ะ เด็กน้อย???

ขอบคุณที่มาข้อมูล or-sisaket.exteen.com

